

BOSNA I HERCEGOVINA

FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE

HERCEGOVAČKO NERETVANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U MOSTARU

Broj: 07 0 U 019513 21 U

Mostar, 28.03.2024. godine

Kantonalni sud Mostar, po sudiji Medihi Boškailo-Veledar, sa zapisničarom Adisom Špago u upravnom sporu tužitelja „Bakus d.o.o.“ Neum, koga zastupa zakonski zastupnik-direktor C.K. i punomoćnik Dragan Pudar advokat iz Mostara, protiv upravnog akta broj: 03-15-1121/19 M.P. od 08.04.2021. godine, tuženog Federalno ministarstvo finansija Sarajevo, u upravnoj stvari inspeksijskog nadzora, nakon javne rasprave održane dana 12.03.2024 godine, donio je dana 28.03.2024.godine sljedeću:

P R E S U D U

Tužba tužitelja „Bakus d.o.o.“ Neum odbija se kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog organa odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Porezne uprave Kantonalnog ureda Mostar, Odsjeka za inspeksijski nadzor, broj: 13-7-02-15-20-336-2/19 od 30.08.2019.godine, kojim je tužitelju utvrđena dodatna porezna obaveza po radnom nalogu broj 13-7-02-15-20-366/19 od 02.07.2019.godine u iznosu od 104.533,00 KM, vrsta prihoda 723133 šifra općine 107 depozitni račun ... koja je plaćena.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je tužbom pokrenuo upravni spor iz razloga povreda pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i to protivno uputama ranije presude ovog suda, kao i jer prvostepeni organ nije ni bio nadležan vršiti predmetnu kontrolu i donijeti prvostepeno rješenje. Ističe kako je tužitelj u svemu postupao u skladu sa ovlaštenjima i odobrenjima koja je kao koncesionar pribavio za obavljanje konkretne djelatnosti, te da je na taj način i po tom osnovu ostvario prihod na koji je platio porez, pa da je osporavano i prvostepeno rješenje pogrešno utoliko što mu se nalaže obaveza da tako ostvareni prihod uplati, bez da je isti i umanjen za plaćeni porez, sve iako je on prema Općini Neum izmirio sve obaveze koje proističu iz ugovora o koncesiji. Radi navedenog tužitelj predlaže da se tužba uvaži i poništi osporeno rješenje tuženog broj: 03-15-1121/19 M.P. od 08.04.2021. godine i prvostepeno rješenje broj: 13-7-02-15-20-336-2/19 od 30.08.2019. godine, te upravna stvar riješi na način da sud utvrdi da je nezakonita odluka da tužitelj izvrši uplatu novčanog iznosa od 104.533,00 KM, te da se nalaže da se tužitelju taj iznos vrati zajedno sa zakonskim zateznim kamatama počev od 30.04.2019.godine kao dana uplate pa do konačnog povrata, kao i da mu tuženi nadoknadi troškove postupka.

U obrazloženom odgovoru na tužbu, uz koji je dostavio spis predmeta, tuženi organ je predložio da se tužba tužitelja odbije kao neosnovana.

Rješavajući po tužbi tužitelja Sud je u smislu člana 28. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Sl. novine Federacije BiH“, br. 9/05) zakazao i održao javnu raspravu dana 12.03.2024. godine, na kojoj je tužitelj predložio da sud tužbeni zahtjev usvoji i tuženog obaveže da mu nadoknadi troškove postupka sve prema specificiranom troškovniku koji je u skladu sa odredbom člana 396.ZPP-a i članom 55. ZUS-a sudu podnio do zaključenja javne rasprave.

Sud je zakonitost osporenog upravnog akta ispitao u granicama zahtjeva i razloga tužbe, na osnovu člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Sl. novine Federacije BiH“, broj: 9/05), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Iz dokaza u spisu predmeta proizilazi da je kod tužitelja kao poreznog obveznika, dana 13.02.2014.godine vršen inspekcijski nadzor-potpuna kontrola obračunavanja i plaćanja poreznih obaveza iz okvira nadležnosti Porezne uprave FBiH, o čemu je sačinjen zapisnik broj 13-7-02-15-574-1/14 od 12.03.2014.godine i dopuna zapisnika broj 13-7-02-15-574-3/14 od 30.06.2014.godine, na koji je tužitelj izjavio prigovor dana 14.07.2014.godine. Po tom prigovoru je od strane Porezne uprave Kantonalnog ureda Mostar, Odsjeka za inspekcijski nadzor doneseno rješenje broj 13-7-02-15-574-4/14 od 31.07.2014. godine kojim je tužitelju kao poreznom obvezniku utvrđena dodatna porezna obaveza i to: vrsta obaveze novčane kazne za prekršaje koji su registrovani u registru novčanih kazni i troškovi prekršajnog postupka (za kazne izrečene po općinskim odlukama) u iznosu 104.533,00 KM i kamate na taj iznos obaveze u iznosu 17.268,10 KM, odnosno ukupno 121.801,10 KM koje je naloženo platiti u roku od 8 dana od dana prijema rješenja kao vrsta prihoda 723133 šifra općine 107 na depozitni račun .... Protiv toga rješenja tužitelj je izjavio žalbu dana 19.08.2014.godine koju je tuženi organ odbio kao neosnovanu svojim rješenjem broj 03-15-1303/14-M.P. od 29.09.2017.godine. Protiv toga rješenja tužitelj je ustao tužbom u upravnom sporu kod ovog suda koji je svojom presudom broj 07 0 U 014768 17 U od 06.04.2019.godine oba navedena rješenja poništio i predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak. U ponovnom postupku prvostepeni organ je donio rješenje broj: 13-7-02-15-20-336-2/19 od 30.08.2019.godine, kojim je tužitelju utvrđena dodatna porezna obaveza po radnom nalogu broj 13-7-02-15-20-366/19 od 02.07.2019.godine u iznosu od 104.533,00 KM, vrsta prihoda 723133 šifra općine 107 depozitni račun ... koja je plaćena. Ovo uz obrazloženje da je izvršenom kontrolom utvrđeno da je tužitelj u razdoblju od 01.01.2011.godine do 12.02.2014.godine vršio izdavanje prekršajnih naloga pravnim i fizičkim licima koja nisu uredno plaćala parking u skladu sa Odlukom o regulisanju parkinga na području Grad Neuma, te da je uz prekršajne naloge dostavljao uplatnicu na kojoj je kao uplatni račun navodio broj svog žiro računa ... otvoren kod Unicredit bank Mostar, pa je tako i naplaćivao iznose po prekršajnim nalogima na svoj žiro račun i uplate po tim prekršajnim nalogima iskazivao u svojim poslovnim knjigama kao vlastiti prihod, a kako je tužitelj po ranijem rješenju od 31.07.2014.godine i po zaključenom sporazumu izmirio obaveze plaćanjem iznosa o 104.533,00 KM, te mu je usvojen zahtjev i izvršen otpis kamata na taj iznos, to novim rješenjem tužitelju nije niti utvrđena obaveza plaćanja tog, već plaćenog, iznosa od 104.533,00 KM, jednako kao niti obaveza plaćanja zateznih kamata. Protiv toga rješenja tužitelj je izjavio žalbu 16.09.2019.godine koju je tuženi odbio svojim rješenjem broj: 03-15-1121/19 M.P. od 08.04.2021. godine to jeste ovdje osporavanim aktom. Osporavani akt donesen je uz obrazloženje da je prvostepeni organ u ponovnom postupku pravilno utvrdio odlučne činjenice o vremenu i načinu izdavanja prekršajnih naloga naplati kazni po istima u korist tužitelja na način koji je protivan Zakonu o pripadnosti javnih prihoda i pravilniku o načinu uplate javnih

prihoda budžeta i vanbudžetskih fondova na teritoriji FBiH, pa da je samim tim i odluka prvostepenog organa pravilna.

Ispitujući zakonitost osporenog akta u smislu odredbe člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), a nakon što je razmotrio tužbu, spis predmeta ove upravne stvari i odgovor na tužbu, ovaj sud je odlučio kao u dispozitivu iz sljedećih razloga:

Tužba nije osnovana.

Tačno je da članom 1. stav 2. Zakona o poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH", br. 33/2002, 28/2004, 57/2009, 40/2010, 29/2011 - odluka US, 27/2012, 7/2013, 71/2014, 91/2015 i 44/2022) definisano da se taj zakon se odnosi na provođenje i izvršavanje aktivnosti iz oblasti svih vrsta federalnih, kantonalnih, gradskih i općinskih poreza, doprinosa, taksu, posebnih naknada, članarina turističkih zajednica, članarina obrtničkih komora i novčanih kazni za porezne prekršaje, kako to tužitelj i tvrdi, te da cijeneći zakonske definicije prednje nabrojanih stavki jasno proizlazi da se ne odnose na onu ovdje predmetu kontrolisanu oblast.

Međutim, suprotno tužbenim navodima, porezni organi u postupku koji prethodio ovom sporu jesu bili nadležni za postupanje i pravilno su primijenili materijalni propis na konkretno činjenično stanje.

Naime, članom 13. Zakon o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 22/06, 43/08, 22/09, 35/14, 94/15 i 17/22) propisano je da pored udjela u raspodjeli prihoda iz člana 6. ovog Zakona, jedinicama lokalne samouprave pripadaju i drugi javni prihodi pa između ostalog i 100% prihoda „d) novčane i druge kazne u skladu sa propisima jedinica lokalne samouprave.“ Dalje je članom 19. istog zakona propisano da nadzor nad provođenjem tog Zakona vrši Federalno ministarstvo finansija, te da će Federalno ministarstvo finansija donijet podzakonske akte kojima se uređuje način uplate, pripadnost i raspodjela javnih prihoda i izvještavanje o ukupno prikupljenim i raspoređenim javnim prihodima u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Članom 4. Zakona o Poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH", br. 33/2002, 28/2004, 57/2009, 40/2010, 29/2011 - odluka US, 27/2012, 7/2013, 71/2014, 91/2015 i 44/2022) propisano je da je Porezna uprava Federalna uprava u sastavu Federalnog Ministarstva finansija. Dalje je članom 64. stav 9. Zakona o Poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine propisano: „Ako su zapisnikom utvrđene nezakonitosti i/ili nepravilnosti u pogledu obračuna, evidentiranja i plaćanja javnih prihoda, inspektori i drugi ovlašteni radnici Porezne uprave će rješenjem naložiti uplatu dodatno utvrđene porezne obaveze i dati upute o otklanjanju nedostataka i nepravilnosti u budućnosti.“ Samim tim jasno je da je upravo prvostepeni organa bio nadležan za vrši ovdje predmetnu potpunu kontrolu i da potom donese ovdje predmetno prvostepeno rješenje.

Pravilo je i utvrđenje prvostepenog organa da sredstva ostvarena naplatom novčanih kazni za prekršaje koji su registrovani u registru novčanih kazni i troškovi prekršajnog postupka sve za kazne izrečene po općinskim odlukama predstavljaju javni prihod Općine Neum kao jedinice lokalne samouprave po čijoj odluci su iste izrečene, te da novčana sredstva koja su po tom osnovu naplaćena ne mogu predstavljati prihod tužitelja.

Naime, tačkom VI Odluke o regulisanju parkiranja na području Grad Neuma („Narodni list Općine Neum“ br.1/07) propisana je novčana kazna vozaču, odnosno korisniku javnog parkirališta ukoliko ne istakne naljepnicu, odnosno priznanicu na vjetrobranskom staklu ili u istu unese netačne podatke o vremenu korištenja parkinga i time dovede u zabludu ovlaštena lica, ukoliko koristi neodgovarajući naljepnicu, odnosno priznanicu ili ako prekorači dopušteno vrijeme parkiranja, pa je tačkom VII propisano da za slučaj nepostupanja po tački V Odluke Policijska stanica Neum protiv korisnika javnog parkirališta odnosno vlasnika vozila može pokrenuti sudski postupak uz zahtjev za dodatnom novčanom kaznom i drugim troškovima i može vozilo premjestiti na drugo mjesto uz zapisnik. Kasnijim izmjenama i dopunama Odluke o regulisanju parkiranja na području Grad Neuma („Narodni list Općine Neum“ br.2/08) kao razlog za novčanu kaznu predviđeno je i nekorištenje parkirališnog mjesta u skladu sa obilježenim horizontalnim i vertikalnim oznakama, pa kazna propisana u skladu sa Zakonom o prekršajima FBiH („Sl.Novine FBiH“ br.31/06) u iznosu od 30,00 KM i propisano da prekršajni nalog ga plaćanje ugovorene novčane kazne izdaje lice ovlašteno za kontrolu parkiranja, te ga na odgovarajući način pričvršćuje na vozilo čime se dostava prekršajnog naloga smatra izvršenom, a korisnik javnog parkirališta je dužan postupiti po tako primljenom prekršajnom nalogu i ugovorenu novčanu kaznu platiti u roku od 8 dana na način naznačen u prekršajnom nalogu. Dalje je tačka VII Odluke izmijenjena na način da je sada propisano „Ukoliko korisnik javnog parkirališta ne postupi u roku po prekršajnom nalogu dužan je osim iznosa utvrđenog u prekršajnom nalogu u daljih 8 dana platiti i troškove opomene u iznosu 10,00 KM kao i zakonske zatezne kamate na što će biti upozoren u prekršajnom nalogu, a ukoliko korisnik javnoj parkirališta ne izvrši plaćanje u zadatim rokovima, Koncesionar će protiv njega, a u svoje ime i za svoj račun pokrenuti izvršni postupak kod nadležnog suda.“

Međutim, obje ove odluke su prestale važiti stupanjem na snagu Odluke o regulisanju parkiranja na području Grad Neuma („Narodni list Općine Neum“ br.2/10) čijim su članom 11. ponovo propisane povrede odluke koje za sobom povlače novčanu kaznu , a članom 12. te Odluke propisano da prekršajni nalog za plaćanje novčane kazne izdaje lice ovlašteno za kontrolu parkiranja. U odnosu na sredstva koja se po osnovu parkiranja ostvaruju ova Odluka propisuje jedino da su sredstva ostvarena od koncesije za parkinge prihod Općine Neum (član 15.Odluke) dok se pripadnošću sredstava ostvarenih od novčanih kazni iz člana 12. Odluka ne bavi. Ova odluka izmijenjena je Odlukom o izmjenama i dopunama („Narodni list Općine Neum“ br.3/12) i to u ovdje bitnom na način da je u članu 12. Odluke iznos novčane kazne povećan na 40,00 KM, te dodat novi stav 2. prema kome će na vozilo zatečeno na javnom parkiralištu bez valjane parking karte kontrolor naplate parkiranja ostaviti obavijest da će vlasniku zatečenog vozila biti izdat prekršajni nalog, te je u članu 13. Odluke dodat novi stav 5. koji koncesionaru omogućava da od vlasnika vozila (pravnog lica) pismenim putem zatraži podatke o vozaču koji je počinio prekršaj Odluke o regulisanju parkiranja na području grada Neuma. Kasnijim izmjenama Odlukom o izmjenama i dopunama Odluke o regulisanju parkiranja na području Grad Neuma („Narodni list Općine Neum“ br.2/13, prečišćeni tekst Odluke objavljen u „Narodni list Općine Neum“ br.11/13) ponovo je, u ovdje bitnom, mijenjana odredba člana 12. Odluke na način da je visina novčane kazne određena u rasponu od 40,00 KM do 90,00 KM, i na način da je predviđeno kako će se vlasniku vozila kome je kontrolor naplate ostavio obavijest da će mu biti izdat prekršajni nalog, ukoliko se toga dana u kome je izdata obavijest javi kontroloru sa obavijesti, biti izdata karta od 10,00 KM, a obavijest poništena.

Slijedom prednjeg, a imajući u vidu da je ovdje predmetna kontrola vršena u odnosu na period od 01.01.2011.godine do 12.02.2014.godine, jasno je da je za taj period na snazi bila Odluka o regulisanju parkiranja na području grada Neuma („Narodni list Općine Neum“

br.2/10, 3/12 i 2/13) kojom je propisana novčana kazna za povredu te odluke i kojom nije ni na koji način propisano čiji su prihod novčana sredstva koja će po osnovu tako propisanih, a izrečenih kazni biti prikupljena.

Samim tim jasno je da se radi o prihodu koji tretira član 13. stav 1. tačka d) Zakon o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 22/06, 43/08, 22/09, 35/14, 94/15 i 17/22), to jeste da se radi o prihodu po osnovu novčane i druge kazne u skladu sa propisima jedinica lokalne samouprave koji po navedenoj zakonskoj odredbi predstavlja prihod koji 100% pripada Gradu Neumu, te da kao takav nije bio niti je mogao biti predmetom prenosa odlukom, ugovorom, koncesijom ili na bilo koji drugi način na bilo koje drugo pravno li fizičko lice. Takvo što proizilazi ni iz Odluke o davanju koncesije za korištenje javnih gradskih parkirališta u gradu Neumu u privredne svrhe broj 01-02-840/07 od 14.06.2007. godine koja je produžena Odlukom broj 01-02-618/12 od 30.03.2012. godine ili Ugovora o koncesiji na javna gradska parkirališta u gradu Neumu od 02.07.2007. godine sa aneksom od 02.07.2012. godine. Prednje opisani stav ovog suda, jednako kao i stav tuženog i prvostepenog organa ni u kojem slučaju ne predstavljaju preispitivanje valjanosti saglasnosti i odobrenja koja je tužitelj pribavio sa ciljem vršenja koncesije na ugovoreni način, a u smislu prikupljanja podataka za izdavanje prekršajnih naloga, njihov sadržaj i samo izdavanje prekršajnih naloga, niti je bilo šta od toga u predmetnom upravnom postupku, pa i ovom sporu, bilo među strankama sporno ili imalo uticaja na ovu odluku suda.

Naime, sama činjenica da je tužitelj imao ovlaštenje da izdaje prekršajne naloge i dobio saglasnost na njihov nacrt-sadržaj nije od uticaja na činjenicu da je uz tako izdavane prekršajne naloge kao prilog korisnicima parkinga za koje su se ispunili uslovi iz člana 12. Odluke o regulisanju parkiranja na području grada Neuma, dostavljena uplatnica na kojoj je kao račun primaoca naznačen upravo žiro račun tužitelja koji je istovremeno i označen kao primalac tražene uplate, a da takva uplatnica nije bila predmetom bilo kojeg odobrenja ili saglasnosti na čije se postojanje i sadržaj tužitelj poziva u tužbi.

Pravilnikom o načinu uplate javnih prihoda budžeta i vanbudžetskih fondova na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH" broj: 35/13, 53/13, 63/13, 93/2013, 103/13, 11/14, 19/14, 46/14, 60/14, 65/14, 105/14, 20/15, 44/15, 53/15, 73/15 i 96/15) je pod tačkom V-20.3. propisano da se Novčane kazne po općinskim propisima i to konkretno pod rednim brojem 3. Novčane kazne za prekršaje koje su registrovane u registru novčanih kazni i troškovi prekršajnog postupka-Vrsta prihoda 723133, uplaćuju na račune javnih prihoda općinskog budžeta otvoren u poslovnoj banci, koji su sastavni su dio ovog Pravilnika. Tačkom IX- 25.1. podtačka III Pravilnika o načinu uplate javnih prihoda budžeta i vanbudžetskih fondova na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine pobrojani su računi jedinica lokalne samouprave na koje se uplaćuju javni prihodi shodno odredbi tačke V-20.3 Pravilnika pa je tako pod rednim brojem 58 za Neum naznačen račun kod Unicredit bank broj .... Slijedom prednjeg jasno proizilazi da je upravo ovo jedini račun na koji je moguće izvršiti plaćanje novčanih kazni za prekršaje koje su registrovane u registru novčanih kazni i troškovi prekršajnog postupka-Vrsta prihoda 723133, dakle uplata kakve su one koje su bile predmetom ovdje konkretne kontrole od strane prvostepenog organa. U odnosu na stavke koje su u konkretnom predmetu odlučene, u bitnom je na jednak način bilo uređeno i ranije važećim Pravilnikom o načinu uplate javnih prihoda budžeta i vanbudžetskih fondova na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 3/11, 6/11, 9/11, 18/11, 39/11, 64/11, 87/11, 5/12, 41/12, 69/12, 93/12, 101/12, 105/12, 1/13 i 8/13).

U dokumentu Općine Neum-Saglasnost broj: 02-169-1725/13 od 18.12.2013.godine je upravo za taj račun tužitelju data dana saglasnosti da na njega izvrši uplatu sredstava po osnovu prekršajnih naloga po osnovu javnih parkirališta i to kao depozitni račun Općine Neum uz oznaku broja istog.

Iz prvostepenog rješenja broj: 13-7-02-15-20-336-2/19 od 30.08.2019.godine kao i oba zapisnika o inspeksijskom nadzoru na osnovu kojih je to rješenje doneseno jasno proizilazi da je prvostepeni organ u postupku potpune kontrole pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, odnosno konkretno, da je tužitelj na uplatnicama koje je prilagao uz prekršajne naloge pogrešno navodio sebe kao primaoca novčane kazne i svoj žiro račun kao račun na koji je novčanu kaznu potrebnu uplatiti, pa da je na taj način u periodu od 01.01.2011.godine do 12.02.2014.godine primio uplate od korisnika parkinga na ime novčanih kazni u ukupnom iznosu 104.533,00 KM i iste prikazao kao svoj prihod. Slijedom prednjeg utvrđenja o hronologiji važenja Odluka o regulisanju parkiranja na području Grad Neuma i njihovog sadržaja, a u vezi sa sadržajem date Saglasnosti broj: 02-169-1725/13 od 18.12.2013.godine koja se očito odnosi na uplatu novčanih kazni koje je tužitelj naplatio na svoj račun, a koje Općina Neum potražuje na svoj depozitni račun, uz primjenu odredbe člana 13. Zakon o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine jasno je utvrđeno i da su sredstva od 104.533,00 KM uz oznaku vrste prihoda, bez obzira ko je na uplatnici označio vrstu prihoda, naplaćena po prekršajnim nalogima, a ne u izvršnom postupku. Iz ovoga proizilazi da u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu nije postupano suprotnu uputi ovoga suda iz ranije presude broj 07 0 U 014768 17 U od 06.04.2019.godine kako to tužitelj u tužbi tvrdi. Prvostepeni organ je na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalni propis i koristeći ovlaštenje iz člana 7. Zakona o poreznoj upravi FBiH tužitelju shodno odredbi člana 64. stav 9. Zakona o poreznoj upravi FBiH utvrdio dodatnu poreznu obavezu. Takva dodatna porezna obaveza tužitelja se u konkretnom slučaju ogleda u deklaratornom utvrđenju postojanja obaveze da se iznos od 104.533,00 KM, vrsta prihoda 723133, šifra općine 107 uplati na depozitni račun ..., ali je istovremeno u koloni 4. tabele pod tačkom II dispozitiva prvostepenog rješenja konstatovano da je taj iznos u cijelosti plaćen. Ovakvo deklaratorno utvrđenje postojanja obaveze bilo je potrebno iz razloga što je plaćanje iznosa od 104.533,00 KM izvršeno od strane tužitelja po osnovu koji je naknadno otpao tačnije po ranijem rješenju koje je poništeno presudom ovog suda broj 07 0 U 014768 17 U od 06.04.2019.godine. Pri tome prvostepeni organ nije niti mogao određeni iznos umanjivati za iznos poreza koji je tužitelj eventualno na taj iznos platio, budući da ga je knjižio kao prihod, ovo jer se ne radi o istoj vrsti prihoda niti o istom primaocu da bi postojala mogućnost preboja, odnosno umanjenja kako to tužitelj tužbom pogrešno tvrdi, nego tužitelj ukoliko su za to ispunjeni uslovi ima mogućnost zatražiti povrat pogrešno plaćenog ili preplaćenog poreza u za to propisanoj proceduri prema odredbama od člana 70. do 73. Zakona o poreznoj upravi FBiH.

Isto tako sadržaj potvrde o ispunjenim obavezama broj: 04-16-1658/17 od 14.12.2017.godine na koju se tužitelj poziva nije mogla biti od uticaja na drugačije rješenje konkretne upravne stvar niti na drugačiju odluku ovoga suda jer se ta potvrda odnosi na izmirenje obaveza iz ugovornog odnosa između tužitelja i Općine Neum, a te obaveze nisi bile predmetom kontrole niti predmetom ovdje osporavanog i prvostepenog upravnog akta.

Suprotno tvrdnji tužbe i prvostepeno i osporavano rješenje sadrže obrazloženje sa svim elementima propisanim odredbom člana 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Sl. novine Federacije BiH“, broj: 2/98, 48/99, 8/00 i 61/22, u daljem tekstu ZUP) tačnije sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen neki od zahtjeva stranaka, razloge

koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Isto tako osporavano rješenje shodno odredbi člana 242. ZUP-a sadrži obrazloženje u odnosu na sve žalbene navode tužitelja.

Zbog svega izloženog sud je našao da su osporavano rješenje broj: 03-15-1121/19 M.P. od 08.04.2021. godine i prvostepeno rješenje broj 13-7-02-15-20-336-2/19 od 30.08.2019.godine zakoniti i pravilni, a da je tužba tužitelja neosnovana, pa je odlučeno kao u dispozitivu, na osnovu člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnom sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05).

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude ne može se izjaviti žalba.

Zapisničar

Adisa Špago

Sudija

Mediha Boškailo-Veledar